

โครงร่างวิจัย

เรื่อง

ผลการสอนกรณีศึกษาที่มีผลต่อการเรียนรู้และความเข้าใจในวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 2 ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่มีค่าของสังคมและประเทศชาติ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) และยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (Official of The Education Council, 2017) เป้าหมายด้าน ผู้เรียน และแผนการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 25602579 โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา มี แผนการศึกษาแห่งชาติ มุ่งพัฒนาผู้เรียน ให้มี คุณลักษณะ และทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยให้มีทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณ ญาณ และการแก้ปัญหา (critical thinking and problems solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจ ต่างวัฒนธรรม การจัดการเรียนการสอนในระดับ อุดมศึกษาจึงมีความ จำเป็นต้องเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ เพื่อสะท้อนผลการจัดการศึกษาตาม เป้าประสงค์ของกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาในการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาล ศาสตร์บัณฑิต ได้กำหนด ให้มีการปฏิรูปการ เรียน รู้โดยปรับการเรียนการสอนให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม และมีสมรรถนะในการทำงานด้านสุข ภาพเพื่อการพัฒนาสุขภาพของประชาชน การคิด อย่างมี วิจารณ์ญาณ จึงเป็นสมรรถนะหลักที่สำคัญ สำหรับนักศึกษาพยาบาลทั้งภาคทฤษฎี และ ภาคปฏิบัติใน คลินิกในยุคปัจจุบัน (Kusoom & Charuwanno, 2017; Kusoom & Thongvichean, 2017; Bouchaud, Brown, & Swan, 2017) จาก การศึกษา พบว่าก่อนศึกษาพยาบาลมีความสามารถ คิดอย่างมี วิจารณ์ญาณในระดับปานกลาง และ ในบางองค์ประกอบของการคิดอย่างมีวิจารณ์ ญาณ เช่น องค์ประกอบ ด้านการระบุ ข้อมูล การระบุ ประเด็นปัญหา ประเมินความสมเหตุสมผลอยู่ใน ระดับต่ำ (Promnoi, Promtape, Tasaneesuan, 2013). เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการแก้ปัญหา (problem solving) และเชื่อมโยงความรู้จากทฤษฎี สู่การปฏิบัติได้ ซึ่งความรู้และความคงทนในการ เรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของ นักศึกษาพยาบาลที่จะ นำไปสู่การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและตัดสินใจ แก้ปัญหาถูกต้องเหมาะสม การเรียน การสอน แบบกรณีศึกษาเป็นฐาน (case based learning, CBL) เป็นวิธีปฏิบัติที่เป็นสากลให้เป็นทางเลือก หนึ่ง

การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นกรณีศึกษา (Problem Based Care Study Learning) เกิดขึ้น จากแนวคิดตามทฤษฎี การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) เป็นวิธีการหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญโดยผู้เรียน เป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ใช้ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น และมีการค้นคว้าความรู้ที่เกี่ยวข้อง กับปัญหา เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาให้ผู้เรียนเฝ้หาความรู้ คิดเป็น ทำเป็น ตัดสินใจที่ดี เรียนรู้การทำงาน เป็นทีม ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ สามารถนำทักษะจากการเรียนมาช่วยแก้ปัญหา ในชีวิต โดยมีความเชื่อว่าการเรียนการสอน แบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยผู้สอนมีบทบาทที่สำคัญ คือ เป็นผู้สังเกต กระตุ้น ให้คำแนะนำ จัด สภาพแวดล้อม สิ่งสนับสนุนที่ เหมาะสมและเอื้อต่อการสร้างความรู้ใหม่ ซึ่งแตกต่างจากเดิมที่ผู้สอนเป็นผู้ เตรียมข้อมูลให้ ความรู้แก่ผู้เรียนและความรู้ที่นักเรียนได้รับขึ้นอยู่กับ ผู้สอนเพียงผู้เดียวจากการศึกษาการ

ใช้ปัญหา เป็นฐาน การจัดการเรียนการสอนในนักศึกษาแพทย์ แผนกกุมารเวช โรงพยาบาลนิมาซี จำนวน 120 คน พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสอบหลังการสอน สูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .016 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่ใช้ปัญหาเป็นฐานใน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาคณิตศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา คณิตศาสตร์ และใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์หลังได้รับ การจัดการ เรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานสูงกว่า ก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

การเรียนการสอนวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 2 มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ ผู้ป่วยที่มีหลายโรคและมี ภาวะวิกฤตที่เป็นอันตรายต่อชีวิต การพยาบาลและการใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องปัญหาทางด้านสุขภาพที่เกิด กับผู้ป่วยภาวะวิกฤต พบว่า ผลการเรียนรู้ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาในปีการศึกษา 2561 มีค่าคะแนนเฉลี่ยทักษะทางปัญญาดำสุด คือ 3.33 จากคะแนนเต็ม 4 การวิเคราะห์โจทย์ที่เป็น กรณีศึกษา บางรายทำไม่ได้หรือทำได้แต่ไม่ครอบคลุม และตามสภาพจริงของผู้ป่วยแต่ละรายจะมี ความซับซ้อนของ ปัญหาที่อาจมีความแตกต่างกัน รวมถึงมีการวิจัยและการพัฒนาความรู้ที่กว้างขวาง มากขึ้น จึงทำให้ผู้เรียน ไม่สามารถเรียนรู้ได้ครอบคลุม ในชั่วโมงของการเรียนเท่านั้น การเรียนรู้โดยใช้ปัญหา เป็นหลัก เป็นวิธีการ จัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหา เป็นตัวกระตุ้นหรือนำทางให้ผู้เรียนไปแสวงหา ความรู้ รู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา ตัดสินใจ เพื่อให้ได้คำตอบของปัญหา และเกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม โดยแบ่งผู้เรียนเป็น กลุ่มๆละประมาณ 10 คน มีอาจารย์ประจำกลุ่มเป็นที่ปรึกษาและให้การสนับสนุนการเรียนรู้กลุ่มละ 1 คน มีสถานการณ์โจทย์เป็นกรณีศึกษากลุ่มละกรณีที่ไม่ซ้ำกันโดยใช้เวลาในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ประมาณ 15 ชั่วโมง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นกรณีศึกษา จะส่งผล ต่อผู้เรียนอย่างไร ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริม ผู้เรียนให้เกิด ทักษะการค้นคว้าข้อมูล การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม และการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวัน รวมทั้งเป็นแนวทางในการจัดทำกิจกรรม การเรียนการสอนรายวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาการ พยาบาลผู้ใหญ่ 2 เรื่องการ ใช้กรณีศึกษาเป็น ปัญหาของผู้ป่วยในการดูแลผู้ใหญ่ที่มีปัญหาสุขภาพจากภาวะวิกฤตของโรคต่างๆของนักศึกษา พยาบาล ศาสตร์บัณฑิตชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลังได้รับ การจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาเป็นปัญหาของผู้ป่วย
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหา กรณีศึกษา ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์บัณฑิต ชั้นปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาปัญหา ของผู้ป่วย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการ เรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาปัญหาของผู้ป่วย ของ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตชั้นปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กรณีศึกษาปัญหาผู้ป่วย

เรื่องวัฒนธรรม โดยใช้วิธีการสอนแบบกรณีศึกษาของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การสอนแบบกรณีศึกษาทำให้นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์และมองภาพในการศึกษาได้อย่างชัดเจน ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ไปในทางที่ดี

นุชนาถ ชุกกลิ่น (2552) ศึกษาเรื่องผลของการใช้กิจกรรมอภิปรายแบบผสมผสานและกระดานสนทนาในการเรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาที่มีต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยกรณีศึกษา โดยใช้กรรมการการอภิปรายที่ต่างกันมีคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนที่เรียนด้วยกรณีศึกษาโดยใช้กิจกรรมการอภิปรายแบบผสมผสานกับนักเรียนที่เรียนด้วยกรณีศึกษาโดยใช้กิจกรรมการอภิปรายบนกระดานสนทนา มีคะแนนการคิดอย่างมีวิจารณญาณไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Powel (1994) ศึกษาเรื่อง วิธีการสอนของกรณีศึกษาในการสอนระดับอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความมีประสิทธิภาพของวิธีการใช้การศึกษาในการเรียนการสอนวิชาสาขาสัตวแพทย์ เพื่อนำไปสู่การใช้วิธีการกรณีศึกษาในการเรียนการสอนทางการฝึกหัดครู รวบรวมข้อมูลจากการสังเกตในชั้นเรียน การจดบันทึกและบันทึกเทปในแต่ละครั้งเป็นเวลา 1 ภาคเรียน โดยการสังเกตปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียน การอภิปรายในกลุ่มเล็ก ความถี่ของคำถาม และการตอบของผู้เรียนรายบุคคล และการอภิปรายของผู้สอนช่วงกลางภาคเรียน สมาชิก 10 คนของชั้นเรียนจะถูกนำมาสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์จะใช้คำถามโดยทั่วไป และกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงสิ่งที่ตนเองคิดอย่างชัดเจน ผู้สอนพัฒนาตัวเองผู้เรียนให้มีความสามารถด้านการคิดในระดับสูง แต่จะไม่สามารถควบคุมการให้ให้ได้เนื้อหาหลายๆเท่ากับวิธีการสอนแบบบรรยายที่นิยมใช้กันอยู่ ซึ่งผู้สอนจะต้องได้รับการอบรมในด้านการสอนวิธีนี้อย่างมีประสิทธิภาพเสียก่อน และจะต้องมีการเพิ่มความต้องการของผู้เรียนเมื่อใช้วิธีการกรณีศึกษาด้วย มีการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในแต่ละบทเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อจะแก้ปัญหาในแต่ละกรณีตัวอย่าง การอภิปรายในชั้นเรียนจะต้องให้ผู้เรียนมีการตอบสนองแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน การศึกษาครั้งนี้ได้ข้อเสนอแนะว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการกรณีศึกษาทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ที่จะมีการแก้ปัญหา มีการคิดไตร่ตรองเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ยังเกิดปฏิสัมพันธ์ทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ในการอภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนจะต้องมีการนำความรู้ในเนื้อหาและทักษะการแก้ปัญหามาใช้ ในการแก้ปัญหาในกรณีศึกษาด้วยด้วยจึงจะสมบูรณ์ ขอบเขตของกรณีศึกษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนในการศึกษา จะต้องมีความสัมพันธ์กับความต้องการของการเรียนใหม่ และการทำให้สละสลวย การใช้กรณีศึกษาจะต้องใช้อย่างระมัดระวัง พิจารณาความเหมาะสมของกรณีศึกษาที่นำมาใช้ด้วย

ฤทัยวรรณ คงชาติ (2544) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิด วิเคราะห์เชิงอภิปรายของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการจัดผังลายเส้นและการสอนแบบเทคนิคศึกษากรณีตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการจัดผังลายเส้นและนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบเทคนิคศึกษากรณีตัวอย่าง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและการคิดวิเคราะห์เชิงอธิบายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Rosman (1991) ได้ศึกษาการคิดแบบวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คิดแบบวิเคราะห์มากกว่าชั้นประถมปีที่ 1 และยังพบอีกว่า การคิดแบบวิเคราะห์มีความสัมพันธ์ในทางลบกับแบบทดสอบวัดสติปัญญาของเวชเลอร์ (Wechsler Intelligence Scale for Children) ในฉบับเติมภาพให้สมบูรณ์ (Picture Completion) การจัดเรียงรูป (Picture Arrangement) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบที่เกี่ยวกับด้านภาษา (Verbal test) นอกจากนี้การคิดแบบ 44 วิเคราะห์ยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นตามอายุและมีความสัมพันธ์กับความพร้อมการเรียนรู้และแรงจูงใจอีกด้วย

Lumpkin (1991) ได้ศึกษาผลการสอนทักษะการคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับ 5 และ 6 ผลการวิจัยพบว่า เมื่อได้สอนทักษะการคิดวิเคราะห์แล้ว นักเรียนระดับ 5 และ 6 มีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ไม่แตกต่างกัน นักเรียนระดับ 5 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาไม่แตกต่างกัน สำหรับนักเรียนระดับ 6 ที่เป็นกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในเนื้อหาวิชาสังคมศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ประจวบ เพิ่มสุวรรณ (2552) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้วิธีกรณีศึกษา พบว่าระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน โดยใช้กรณีศึกษาอยู่ในระดับสูงและความพึงพอใจของนักศึกษาแต่ละภาควิชาไม่แตกต่างกัน

เชมวันต์ กระดังงา (2554) ได้ศึกษาผลการเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บไซต์สนับสนุนการเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนและพฤติกรรมการทำงานของกลุ่ม พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บไซต์สนับสนุนการเรียน วิชาการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บไซต์สนับสนุนการเรียน วิชาการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้นอยู่ในระดับดี
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มร่วมกับเว็บไซต์สนับสนุนการเรียน วิชาการพัฒนาเว็บไซต์เบื้องต้น อยู่ในระดับดีมาก

Johnson & Johnson (1978, p.53.) เสนอแนะว่า การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มถือเป็นวิธีการหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจและเป็นการสอนที่เน้นให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลาง การเรียนด้วยกระบวนการกลุ่มจะสามารถกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องพยายามช่วยเหลือกันและกันอย่างเต็มความสามารถ หากยิ่งครูมีการให้คะแนนใบงาน หรือคะแนนพฤติกรรมกลุ่ม นักเรียนในฐานะสมาชิกกลุ่มจะตระหนักดีว่าตนเองควรมีความรับผิดชอบต่อกลุ่มเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

พระมหาไกรสร โชติปัญญา (แสนวงศ์) (2554) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้ภายใต้กระบวนการการทำงานกลุ่ม โดยเน้นการนำเสนองานห้องเรียนตามประเด็นคำถามปลายเปิด เพื่อส่งเสริมการคิดวิเคราะห์เชิงบูรณาการ พบว่าการศึกษาค้นคว้าและการนำเสนองานในห้องเกิดแรงกระตุ้นในการวิเคราะห์และศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติม นิสิตสามารถเรียบเรียงเนื้อหาจากประเด็นคำถามปลายเปิด สามารถตอบโจทย์ของประเด็นนั้น โดยการศึกษาข้อมูล และเมื่อนำเสนอในห้องเรียน การสอบถามจากครูในรูปแบบคำถามปลายเปิด พร้อมทั้งให้ผู้ฟังตั้งคำถามปลายเปิด ถามกลุ่มนำเสนอ เพื่อเสาะหาองค์ความรู้ใหม่

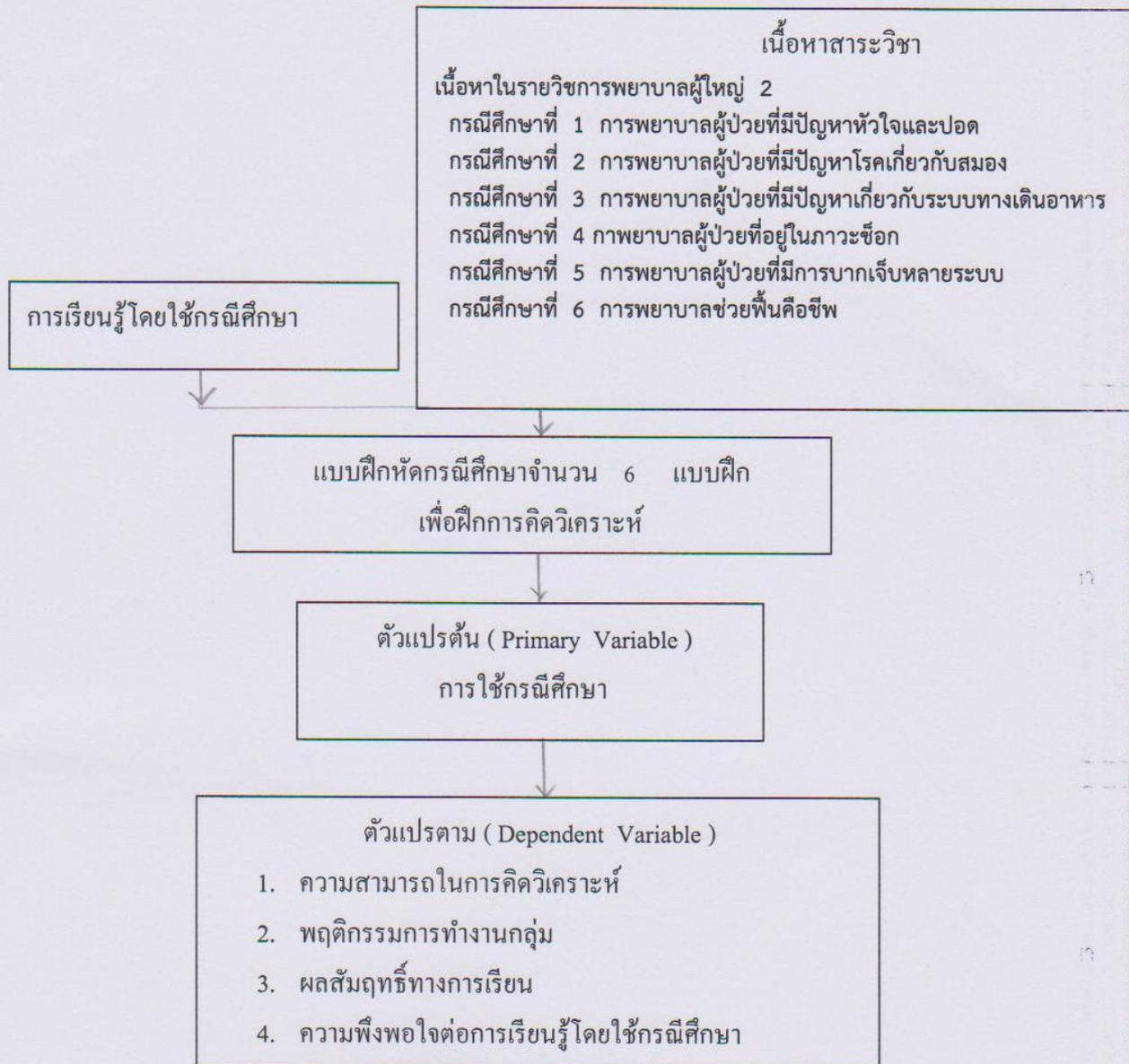
อรอุมา คำประกอบ (2552) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หลังการได้รับการจัดการเรียนการสอน แบบร่วมมือพบว่า นักศึกษาที่รับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ มีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สมาชิกทุกคนในกลุ่มตระหนักถึงหน้าที่ของตนเอง และพยายามปฏิบัติในการทำงานกลุ่มในฐานะสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

ธนกฤต พลุน้อย (2554) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้กรณีศึกษาจัดการเรียนการสอนในรายวิชา LSC405 การจัดการโซ่อุปทานเชิงกลยุทธ์ สาขาวิชาการจัดการลอจิสติกส์และโซ่อุปทานโดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยด้านผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษาพบว่ากระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ส่วนผลของความพึงพอใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา พบว่ามีความพึงพอใจมาก

ศิระ สัตย์ไพศาล (2544) ได้ศึกษาผลของการใช้กรณีศึกษาจัดการเรียนการสอนในรายวิชา IMG 462 สัมมนาการจัดการอุตสาหกรรม พบว่า กระบวนการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น และนักศึกษามีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กรณีศึกษาอยู่ในระดับดีมาก

จากงานวิจัยข้างต้นทำให้ทราบว่า การเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษาจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น และทำให้ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาสูงขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย(Conceptual framework)

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 60 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรต้น (Primary Variable)
การใช้กรณีศึกษา
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)
 - 2.1 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
 - 2.2 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
 - 2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.4 ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา

การวิเคราะห์งานวิจัย

ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ได้แก่ จำนวนร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในข้อมูลทั่วไปและข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ทั้งก่อนและหลังโดยใช้กรณีศึกษาในการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนรู้โดยใช้กรณีศึกษา

ระยะเวลาในการทำวิจัย

รายการ	เดือนพฤษภาคม 2562- มิถุนายน 2563				
	พ.ค.-มิ.ย. 62	ก.ค.-ส.ค. 62	ก.ย. 63	ต.ค.-ธ.ค.62	ม.ค.-มิ.ย.63
Plan					
1. ดำเนินการสืบค้นเอกสารและงานวิจัย	↔				
2. เขียนโครงร่างวิจัยเพื่อเสนออนุมัติ		↔			
Do					
3. จัดทำแบบสอบถามและส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ		↔			
4. ปรับแก้ไขแบบสอบถามและนำไปทดลองใช้			↔		
5. ทำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง			↔		
6. ตรวจสอบแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูล				↔	
Act					
7. ประมวลผลในภาพรวมของงานวิจัย				↔	
8. จัดทำรายงานวิจัยและรูปเล่มวิจัย					↔
9. เตรียมส่งผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสาร					↔